

Đề bài: Tả một đồ chơi mà con thích.

Bài làm:

Khi đến đèn sóc cùng cả lớp, em đã mua được rất nhiều búp bê để cho vào bộ sưu tập của mình. Trong số đó, cô búp bê Li Li luôn làm em thích thú.

Li Li duyên dáng, xinh đẹp nhất trong trong bộ sưu tập của em nên Li Li được em chọn làm chị cả. Nước da của cô búp bê này trắng hồng và được làm bằng nhựa cứng. Khuôn mặt bầu bĩnh với mái tóc vàng óng, mượt mà làm cô thêm vẻ đáng yêu. Đôi mắt to tròn, xanh biếc, lông mi cong vút. Hai má phính phính, hồng hào, trông Li Li thật ngộ nghĩnh. Cái mũi nhỏ xinh xinh với đôi môi đỏ mọng làm nổi bật lên khuôn mặt của Li Li. Cô chị cả này được đeo một chuỗi vòng cổ bằng nhựa ngọc trai do chính tay em khâu nên búp bê của em luôn khác búp bê của các bạn. Toàn thân Li Li mặc một chiếc váy màu hồng lộng lẫy, lấp lánh những hạt kim sa nhiều màu. Li Li như một cô công chúa đẹp nhất mọi vũ hội. Chân dài, thon thả, cô đi đôi giày cao gót màu vàng rực rỡ. Li Li là người bạn tâm sự mỗi khi em vui hay buồn vì nó làm em phấn chấn hơn bởi tiếng hát, tiếng nói phát ra từ miệng nó. Mỗi khi vui, em chỉ cần ấn nút " on¹" là búp bê khen em: " Hoan hô, chúc mừng chị Yến!" Còn khi em buồn, em chỉ cần ấn nút " on²" là búp bê hát bài bài hát mừng giáng sinh làm em càng thân với búp bê hơn. Nếu muốn tắt đi thì em chỉ cần ấn nút " off" là búp bê im bật.

Búp bê là người bạn thân thiết của em. Em sẽ luôn yêu quý, giữ gìn để búp bê mãi bền đẹp và búp bê có thể chơi với em gái của em.

Đề bài: Tả một cây ở sân trường của em

Bài làm

Chắc hẳn mỗi người học trò nào cũng có những kỷ niệm về mái trường, thầy cô và bè bạn, với tôi kỷ niệm ấy gắn với cây bàng ở sân trường

Có lẽ, không bao giờ tôi quên được hình ảnh về cây bàng này. Từ xa nhìn lại, cây bàng như chiếc ô xanh kỳ lạ. Rễ cây nổi lên mặt đất như những con rồng đang uốn lượn. Nhưng đẹp nhất vẫn là lá bàng. những ngày cuối đông lá bàng chuyển từ màu lục già sang màu vàng rồi chuyển sang màu đỏ thật lộng lẫy, không sót một chiếc lá nào. Bây

giờ, cây bàng nổi bật với những chiếc lá đỏ như đồng giữa bầu trời lạnh lẽo mùa đông khiến ta cảm thấy ấm áp. Chỉ cần một cơn gió nhẹ thoảng qua đã làm chiếc lá banngf rơi xuống. Lúc ấy, trông những chiếc lá bàng thật giống những chiếc máy bay., rơi đột ngột từ trên cao xuống bị gió thổi làm cho lảo đảo, lảo đảo mấy vòng rồi cuối cùng đã hạ cánh xuống mặt đất. Những chiếc máy bay hạ cánh chồng lên nhau như một chiếc thảm rực rỡ khiến cho những cành bàng trở nên trở trụ. Để rồi màu xuân đến, lộc non tràn đầy trên những cành khô khốc ngày nào. Những lộc non ấy xanh biếc một màu xanh đến kỳ lạ, xanh tươi đẹp đến nỗi người vội vã đến mấy cũng phải dừng lại đôi chút để ngắm lá bàng. Và dường như trong mỗi cành lộc non như ẩn chứa cái gì đó vô cùng mạnh mẽ, một sức sống mãnh liệt, tràn đầy sức sống. Đến mùa hạ, lá bàng đã rụng rớt hơn cả, chiếc lá to dần lên thật dày, xanh um mát rượi. Ánh sáng xuyên qua giờ chỉ còn là màu ngọc bích. Chính vì lẽ đó mà chúng em rất thích được ngồi dưới tán lá bàng đọc truyện, chơi nhảy dây, đá cầu... Mùa thu đến, hoa bàng đã nở rộ xinh xinh như những ngôi sao tí hon rồi dần trở thành những quả bàng vàng ươm, thơm lừng và ngọt lịm, nhân ăn bùi bùi như lạc.

Thời gian thấm thoát trôi qua cũng đã năm năm rồi, sắp phải xa mái trường tiểu học Cát Linh yêu dấu, sắp phải xa bạn bè xa cây bàng nhưng có lẽ suốt đời này em sẽ không bao giờ quên và mãi khắc ghi vào trong tim hình ảnh cây bàng với những kỉ niệm bạn bè của thuở nào.

Đề bài: Trong giấc mơ, em được bà tiên cho ba điều ước và thực hiện cả ba điều ước. Hãy kể lại câu chuyện ấy theo trình tự thời gian.

Bài làm

Vào giờ thể dục tuần trước, do một số bạn ý thức kỉ luật chưa cao nên thầy cô rất buồn.

Trước khi đi ngủ, em cứ suy nghĩ mãi vì cái việc làm không hay đó. Tồi, em ngủ thiếp đi lúc nào không biết. Trong giấc mơ,, em gặp một bà tiên, tóc bạc trắng như cước, bà nở một nụ cười đôn hậu, bảo em:

- ta cho con ba điều ước, con hãy ước đi.

Suy nghĩ một lát, em nói lên điều ước nhất: Em ước gì các bạn lớp em sẽ trật tự hơn để cô giáo, thầy giáo phần nào sẽ đỡ bớt mệt hơn. Điều thứ hai: Em ước hai chị em em sẽ học giỏi để bố mẹ vui lòng. Điều thứ ba: Em ước mọi trẻ em mồ côi sẽ được đi học.

Em vừa ước điều thứ ba thì tỉnh giấc vì con mèo nhà em kêu meo..meo. Thật tiếc, đó chỉ là một giấc mơ, nhưng với sự nỗ lực của mọi người, e tin nó sẽ thành hiện thực.

Đề bài: Tả một cây có bóng mát(cây bàng).

Bài làm

Ở trường em trồng rất nhiều cây bóng mát. Cây nào cũng cao lớn, xanh tốt nhưng hơn cả là một cây bàng được trồng ở giữa sân trường.

Nhìn từ xa, cây bàng như một chiếc ô xanh mát rượi. Thân cây to, màu nâu sẫm bằng cả vòng tay ôm của em. Những chiếc rễ nổi trên mặt đất ngoằn ngoèo như những con giun khổng lồ bò lồm ngồm. Nó có những chiếc rễ to ram ráp. Cây có hàng chục tán lá to như những cánh tay vừa vươn rộng, vừa vươn cao để đón ánh nắng mặt trời. Từ những tán lá to mọc ra nhiều cành nhỏ chỉ chít lá. Lá bàng hình bầu dục, to hơn bàn tay em, dày và xanh bóng. Cây bàng toả bóng mát cho chúng em vui chơi, học tập. Mỗi khi gió thổi qua, lá bàng vẫy vẫy như những chiếc quạt.

Cây bàng chẳng những cho chúng em bóng mát mà còn gắn bó với chúng em trong suốt những năm học qua. Em mong cho cây mãi xanh tốt để đem lại niềm vui cho chúng em. Và để cho chúng em lưu giữ những kỉ niệm đẹp về tuổi học trò.

Đề Bài: Tả một đồ dùng học tập của em. Bài làm

Sách vở, đồ dùng học tập, giấy,... đều là những người bạn ngày ngày cùng em tới trường. Nhưng trong đó em thích nhất chiếc cặp sách mà mẹ tặng em nhân dịp vào năm học mới.

Chiếc cặp hình chữ nhật, chiều dài 30cm, chiều rộng 20cm. Chiếc cặp được làm bằng vải ni-lông tổng hợp có màu đỏ. Bao quanh chiếc cặp được viền bằng ni-lông màu xanh da trời. Mặt trước của chiếc cặp có hình chú chuột Mickey ngộ nghĩnh đang sách cặp tới trường. Cặp có hai ổ khoá hình chữ nhật xinh xinh được mạ vàng bóng loáng. Mỗi khi mở, đóng, ổ khoá lại phát ra tiếng kêu: "cách, cách" nghe rất vui tai. Quai xách nhỏ nhỏ, cong cong như chiếc cầu. Hai quai đeo làm bằng vải dù rất chắc chắn, rất vừa với tay em. Cặp của em có ba ngăn rộng rãi. Ngăn đầu tiên em đựng sách vở. Ngăn thứ hai em đựng đồ dùng học tập. Ngăn thứ ba em đựng giấy, báo, truyện. Nhờ có chiếc cặp mà sách vở của em không bị quăn mép, đồ dùng không thất lạc.

Em rất yêu quý chiếc cặp của mình. Em sẽ coi nó như người bạn thân thiết nhất và sẽ giữ gìn nó cẩn thận.

Tả đồ chơi, đồ dùng học tập mà em thích nhất. Bài làm

Từ nhỏ tới giờ, em được bố mẹ mua cho rất nhiều đồ chơi. Trong đó, em thích nhất chiếc ô tô điều khiển từ xa. Đó là món quà bố tặng em nhân dịp em tròn sáu tuổi.

Chiếc xe của em là loại xe đua. Toàn xe được sơn màu vàng, trông rất đẹp. Chiếc xe dài khoảng 20cm. Xe làm bằng nhựa cứng nên rất chắc. Gương xe người ta dán giấy bóng kính sáng loáng trông như gương thật. Cửa xe có thể mở ra mở vào "dương" dễ dàng. Bánh xe màu đen nhưng nan hoa lại màu trắng xám trông rất nổi. Mỗi khi em bật công tắc mũi tên tiến về phía trước là chiếc xe đi thẳng. Còn khi em muốn rẽ trái chỉ cần ấn nhẹ cái cần bên trái. Khi em ấn nút đỏ còi xe kêu... bim... bim... nghe thật vui tai. Mỗi khi xe chạy đèn xe nhấp nháy trông rất đẹp.

Sau mỗi giờ học căng thẳng được điều khiển chiếc xe thật thú vị biết bao. Em sẽ cố gắng giữ gìn và coi nó như một người bạn thân của mình.

Bài làm

Thời gian trôi qua thật nhanh, chẳng mấy chốc đã đến sinh nhật lần thứ chín của em rồi. Sinh nhật năm nay em được mẹ tặng một con gấu bông rất đáng yêu.

Ôi, gấu bông mới đẹp làm sao! Đáng gấu ngồi. Gấu cao khoảng 40cm và to hơn con búp bê của em. Gấu khoác lên mình bộ lông màu trắng sữa. Được làm bằng bông nên gấu rất mềm.

Mồm vàng và được đính thêm chiếc mũi đen xinh xắn. Gấu có một chiếc nơ hồng nổi bật được cài trước ngực. Hai tay dang sang hai bên. Gấu ngồi rất vững. Bàn chân gấu màu vàng hướng ra đằng trước. Mỗi tối đi ngủ em cho gấu ngủ cùng.

Em rất yêu chú gấu của mình. Nó là một người bạn tuổi thơ của em và cũng là món quà của mẹ tặng.

Kể lại câu chuyện “ Nỗi đau vật của An- đrây- ca” bằng lời kể của cậu bé An- đrây- ca.

Bài làm

Có những lỗi lầm có thể sửa chữa, nhưng tôi đã mắc phải một lỗi lầm không bao giờ sửa được. Tôi đã bị mất đi người thân yêu nhất của mình. Sau đây, tôi xin kể lại câu chuyện đó để các bạn nghe và cùng rút kinh nghiệm:

Năm đó, tôi lên 9 tuổi, sống với mẹ và ông. Bố tôi đi công tác xa nên ít khi về thăm nhà được. Ông tôi 96 tuổi rồi nên ông hay ốm vặt lắm.

Một buổi chiều, tôi nghe thấy ông nói với mẹ tôi:

- Bố khó thở quá!

Mẹ liền gọi tôi vào, dúm vào tay tôi tờ giấy ghi tên thuốc, nói:

- Con chạy đi mua loại thuốc này cho mẹ. Nhanh lên con nhé!

Tôi liền nhanh nhẹn đi ngay. Đường từ nhà tôi đến hiệu thuốc không xa nhưng lại qua một sân bóng rộng. Thấy tôi, bọn bạn gọi:

- An- đrây- ca ơi, vào đây chơi với chúng tớ đi!

Biết mình là một tiền đạo giỏi và nghĩ đây là cơ hội tốt nhất để thể hiện tài năng, tôi nhận lời ngay. Chơi rất vui nên tôi quên mất lời mẹ dặn. Mãi đến khi sút bóng vào lưới, nghe bọn bạn reo hò, tôi mới sực nhớ đến ông, liền ba chân bốn cẳng chạy đi mua thuốc.

Bước vào phòng ông nằm, tôi hoảng hốt khi nhìn thấy mẹ đang khóc nức lên. Khi đó, tôi đã hiểu chuyện gì đang xảy ra. Tôi xà vào lòng mẹ, khóc:

- Mẹ ơi, chỉ vì con thích chơi bóng nên đã quên lời mẹ dặn, mua thuốc về chậm mà ông mất.

Nhưng mẹ lại an ủi tôi:

- Không, con không có lỗi gì cả. Ông già và yếu lắm rồi nên không thuốc nào cứu được ông đâu. Ông đã qua đời từ khi con vừa ra khỏi nhà.

Thế nhưng tôi không nghĩ như vậy. Cả đêm đó, tôi ngồi dưới gốc cây táo trước nhà. Cây táo này được ông chăm sóc rất cẩn thận. Tôi thấy đêm đó thật tối và buồn quá. Thì ra, giờ đây, tôi đã mất đi người ông thân yêu, nghĩ vậy, tôi oà khóc.

Sau này, mãi đến khi trưởng thành, tôi vẫn luôn tự dẫn vạt mình:

- Giá mình đừng mãi chơi, mua thuốc về kịp thì ông còn sống thêm được ít năm nữa. Mình còn được nghe ông kể chuyện nhiều nữa.

Câu chuyện của tôi là thế đấy. Mong các bạn đừng ai mắc phải lỗi lầm lớn như tôi để phải ân hận suốt đời.

Kể lại câu chuyện “ Vua tàu thủy ” Bạch Thái Bưởi...

Bài làm

Đạo ấy tình hình kinh tế đang phát triển. Đối với người Hoa chúng tôi, đây là cơ hội tốt để buôn bán, làm ăn trên thương trường. Tôi, một chủ tàu người Hoa cùng các đồng nghiệp đã làm ăn rất phát triển cho đến khi có một người tên là Bạch Thái Bưởi xuất hiện. Chuyện như sau:

Tôi biết Bưởi là một cậu bé mồ côi cha từ nhỏ. Cuộc sống của cậu rất khổ, phải theo mẹ bán hàng rong. Một hôm, có nhà họ Bạch đến mua hàng của mẹ con họ. Thấy Bưởi khô ngô, lại qua nhiều lần để ý, nhà họ Bạch đã biết tính nết của cậu. Họ biết nếu nhận

Bưởi về làm con, sẽ có ngày nở mày nở mặt. Họ nhận Bưởi về làm con nuôi và cho ăn học. Khi tròn 21 tuổi, Bưởi làm thư kí cho một hãng buôn và học được rất nhiều thủ thuật từ họ. Được vài năm, anh đứng kinh doanh độc lập và trải đủ mọi nghề: buôn gỗ, ngô, lập nhà in,... Bạch Thái Bưởi mở công ti vận tải đường thuỷ vào lúc những con tàu của chúng tôi đang độc chiếm các đường sông đất Bắc. Ban đầu, chúng tôi cười cậu, sức bao nhiêu mà dám chọi với chúng tôi! Nhưng Bưởi đã chứng minh ngược lại. Cậu cho người đến các bến tàu diễn thuyết. Trên mỗi chiếc tàu, cậu dán dòng chữ “người ta thì đi tàu ta” và treo một cái ống bên cạnh để khách nào đồng tình thì bỏ ống tiếp sức cho cậu. Bạch Thái Bưởi đã khôn khéo đánh vào niềm tự hào dân tộc. Khơi dậy lòng yêu nước của người Việt. Chẳng bao lâu, công ty của cậu đã rất thành đạt, ngày càng nhiều khách đi tàu của cậu. Nhiều người trong số chúng tôi đã phải bán lại tàu cho cậu. Công ti của Bưởi có hơn ba mươi chiếc tàu lớn nhỏ mang những cái tên lịch sử, xưởng sửa chữa tàu, kĩ sư giỏi.

Dù rất ấm ức vì bị thua Bưởi trên thương trường. nhưng tôi cũng rất khâm phục cậu bởi ý chí, nghị lực, quyết tâm. Cậu thật xứng đáng với danh hiệu: “ một bậc anh hùng kinh tế” như mọi người đương thời khen tặng.

Viết thư thăm hỏi và chúc mừng sinh nhật người thân đang ở xa. Bài làm

Hà Nội, ngày 6 tháng 10 năm 2009.

Bà kính yêu!

Đã lâu lắm rồi, cháu không được về quê thăm bà. Dạo này bà khoẻ chứ ạ? mọi người ở quê ra sao rồi hở bà? Gia đình cháu ngoài này vẫn ổn cả. Bài kiểm tra chất lượng đầu năm, cháu được 9, 10 điểm đấy bà ạ!.

Bà ơi, bà có nhớ hôm nay là ngày gì không ạ? là ngày sinh nhật của bà đó! Vậy là bà đã 80 tuổi rồi. Thời gian trôi qua nhanh quá, bà nhỉ! Cháu xin chúc mừng sinh nhật bà. Chúc bà khoẻ, sống lâu. Hôm nay, do có việc bận đột xuất nên bố mẹ không đưa cháu

tới dự lễ thượng thọ của bà được, bà đừng buồn bà nhé!.

Thôi, thư đã dài, cháu dừng bút đây. Cháu hứa với bà sẽ học thật giỏi, ngoan để bà khỏi phiền lòng. Bà hãy cố gắng giữ gìn sức khoẻ nhé và cháu gửi lời hỏi thăm tới mọi người ở quê bà nhé.

Nhân dịp sinh nhật của một người thân đang ở xa, hãy viết thư để thăm hỏi và chúc mừng người thân đó.

Bài làm

Hà Nội, ngày 6 tháng 10 năm 2009.

Vân Anh thân mến!

Kể từ ngày cậu chuyển đi, chúng mình không còn được gặp nhau nữa.

Hôm nay, nhân dịp sinh nhật cậu, tớ cầm bút viết lá thư này gửi cho cậu để thăm hỏi và chúc mừng sinh nhật cậu.

Đạo này cậu có khoẻ không? Gia đình cậu vẫn ổn chứ? Trên lớp cậu có tích cực giờ tay phát biểu không? Tuần trước, cậu có được con mười nào không?

Hôm nay là sinh nhật cậu, tớ đoán là cậu rất vui. Bố mẹ có đưa cậu đi đâu không? Sinh nhật lần này mọi người tặng cậu quà gì? Tớ chúc cậu luôn học giỏi, vui vẻ và hạnh phúc trong cuộc sống.

Thôi thư đã dài, tớ xin dừng bút tại đây. Chúng mình cùng cố gắng học thật giỏi để không phụ lòng bố mẹ nhé! Mong nhận được thư cậu.

Đề bài: Tả một đồ chơi mà con thích

Bài làm

Ngày sinh nhật lần thứ 9 của em, em nhận được rất nhiều quà. Nào là gấu bông, máy bay trực thăng, ru-bích,... nhưng em thích nhất đồ chơi xe ô tô rô- bốt.

Chiếc xe ô tô rô- bốt của em không xịn nhưng đó là món đồ chơi thú vị nhất với em. Mình nó được khoác chiếc áo màu da cam bằng nhựa rất cứng nên chắc chắn. Chiếc xe ô tô rô- bốt của em chỉ nằm gọn trong lòng bàn tay nên trông thật nhỏ xinh. Xe của em

thuộc loại bánh đà, nên khi em muốn cho nó đi, em chỉ cần kéo ra sau một đoạn dài rồi thả. Nó liền phóng nhanh vun vút, tiếng xe cứ ro ro thật êm tai. Khi chơi ô tô chán, em chỉ cần làm vài động tác bẻ trái, bẻ phải là nó biến thành con rô- bốt, có đủ chân tay chẳng khác gì ô tô.

Em hứa sẽ giữ gìn nó thật cẩn thận để nó có thể đồng hành cùng tuổi thơ ấu của em.